

denne stats nationale lovgivning. Afkaldet skal indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende har givet det frivilligt og med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har den pågældende ret til juridisk bistand

- g) i andre tilfælde end dem, der er nævnt i litra a)-f), hvis udstedelsesstaten giver sit samtykke i henhold til stk. 3.

3. Anmodningen om samtykke skal indgives til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten med de oplysninger, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, og være ledsaget af en oversættelse som anført i nævnte rammeafgørelses artikel 8, stk. 2. Samtykke skal gives, når der er pligt til overgivelse i henhold til nævnte rammeafgørelse. Afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen. Fuldbyrdelesstaten skal i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5 i nævnte rammeafgørelse, give de deri fastsatte garantier.

Artikel 15

Amnesti, benådning, fornyet prøvelse

1. Amnesti eller benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelesstaten.

2. Kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af dommen om idømmelse af den sanktion, der skal fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse.

Artikel 16

Underretning fra udstedelsesstaten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten om enhver afgørelse eller foranstaltning, der medfører, at sanktionen med omgående virkning eller inden for en bestemt frist ikke længere er eksigibel.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten indstiller fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan afgørelse eller foranstaltning.

Artikel 17

Underretning fra fuldbyrdelesstaten

Den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde, der efterlader et skriftligt spor,

- a) om, at dommen og attesten er blevet fremsendt til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for dens fuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5
- aa) om, at det i praksis viser sig umuligt at fuldbyrde sanktionen, fordi den domfældte efter fremsendelse af attesten og dommen til fuldbyrdelesstaten ikke kan spores på fuldbyrdelesstatens område, idet fuldbyrdelesstaten i så tilfælde ikke har pligt til at fuldbyrde sanktionen
- ab) om den endelige afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen, herunder afgørelsens dato
- b) om enhver afgørelse om at afslå at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen i overensstemmelse med artikel 9 og om begrundelsen for afgørelsen
- c) om enhver afgørelse om at tilpasse sanktionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2 eller 3, og om begrundelsen for afgørelsen
- d) om enhver afgørelse om ikke at fuldbyrde sanktionen af de i artikel 15, stk. 1, anførte grunde, og om begrundelsen for afgørelsen
- e) om tidspunktet for prøveløsladelsens begyndelse og afslutning, hvis dette er angivet i attesten fra udstedelsesstaten
- f) om den domfældtes flugt fra fængslet, før afsoningen er afsluttet
- g) om fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart den er afsluttet.

Artikel 18

Følgerne af overførelse af den domfældte

1. Udstedelsesstaten må ikke foretage videre fuldbyrdelse af sanktionen, når fuldbyrdelsen i fuldbyrdelesstaten er påbegyndt, jf. dog stk. 2.

2. Retten til at fuldbyrde sanktionen overgår på ny til udstedelsesstaten, hvis fuldbyrdelesstaten underretter den om, at sanktionen delvis ikke er blevet fuldbyrdet, i medfør af artikel 17, stk. 1, litra f).